

Vídeňský Waltz

Pavel Bobek

Tam ve Vídni jsem uslyšel klavír
Byl to valčík ale zněl jako blues
Tvoje šaty tak příšerně strohé
A tvůj vybraný vídeňský vkus
Někdo hrál za tím oknem už od rána
Ještě dnes pořád slyším ho hrát
Aj aja jaj nech mě být nech mě být
Čtu na bělostném listu tvých zad

A já chci tě na židli plné novin
Chci tě v jeskyni smutečních vrb
Chci tě v šedivých muzejních chodbách
Tam kde je lásce zakázán vstup
Chci tě na lůžku v měsíčním potu
Slyším kroky které znějí jak slib
Aj aja jaj nech mě být nech mě být
Svíráš v dlani svůj rozbitý zip

Ten waltz ten waltz ten waltz
Ten waltz jeho pach dobře znám
Je to třídní flám
V jehož dechu je brandy a smrt...

Tam ve Vídni si v koncertní síni
A na všechno máš svůj komentář
V baru tě očima svlékají muži
Skrze kouř sotva vidím tvou tvář
Proč ten vídeňský waltz pořád slyším
Proč se nemůžu zbavit těch pout
Aj aja jaj nech mě být nech mě být
Už jsem dávno měl zapomenout

Vím že zítra s tebou zas budu tančit
V bílém obleku který tě štval
Budu pít slanou rosu z tvé kůže
Budu vodit tě do katedrál

Budu dál psát o tobě svůj román
V němž nestárneš ani o den
A prohlížet jedinou fotku
A skrývat tě za stovkou jmen
Možná vzbudíš se jednoho rána
A ten waltz odněkud uslyšíš
Lásko má
Lásko má
Nech to být
Nech to být
Možná konečně budem si blíž...

La la la
La la
La la la